

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3Csp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120215959
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:6120215959.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., IČO: 24785199, so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, zast. : ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47255773, proti žalovanému: W. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. G. XXXX/X, M., zast. Mgr. Iveta Žerebáková, advokátka, AK A. Bernoláka 1419, 034 01 Ružomberok, IČO: 37977229, o zaplatenie sumy 2.411,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a v celom rozsahu.

III. Súd p r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 22.01.2020 domáhal vo veci samej, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 411,09 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania z nárokovanej istiny vo výške 1 930,74 eur, v sadzbe 5% ročne, a to od 04.04.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný a právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO 00151653 uzatvorili dňa 26.10.2016 zmluvu o splátkovom úvere č. 5120970047. Na základe tejto zmluvy poskytla sporiteľňa žalovanému bezúčelový úver vo výške 2.000,00 eur. Úver bol čerpaný dňa 26.10.2016. Úver bol čerpaný v plnej výške. Žalovaný sa zaviazal úver hradiť formou mesačných splátok v celkovom počte 48 splátok, pričom splátka bola splatná vždy k 10. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci, v ktorom bola uzatvorená zmluva, t.j. 10.12.2016, a posledná splátka bola splatná 49 mesiacov po uzatvorení zmluvy, t.j. 10.11.2020. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý v zmluve samotnej, a to vo výške, ktorá je uvedená v úvodnej časti zmluvy s názvom „Základné podmienky“ a zároveň poplatok za poistenie vo výške 0 eur mesačne a poplatok za vedenie účtu vo výške 0 eur. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali 900,06 eur. Žalovaný mal úver uhradiť najneskôr do dňa 10.11.2020. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť tak činila 2.900,06 eur. Žalovaný pôvodnému veriteľovi však nehradil splátky riadne a včas, preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo zmluvy a dňa 02.03.2018 zaslal žalovanému výzvu k splneniu dlhu, v ktorej súčasne upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Vzhľadom k tomu, že aj napriek tejto výzve žalovaný úver nehradil, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil dňa 03.04.2018 úver za predčasne splatný. Žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi 214,29 eur. Žalovaný bol ku dňu zosplatenia úveru, t.j. ku dňu 03.04.2018 povinný uhradiť právnomu predchodcovi súčasného veriteľa celkovo 2.411,09 eur. Predmetná pohľadávka vrátane jej príslušenstva bola na žalobcu postúpená zmluvou o

postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 s účinnosťou do dňa 27.03.2019. Na súčasného veriteľa bola postúpená pohľadávka vo výške 2.909,66 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.930,74 eur, zmluvného úroku vo výške 832,08 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 138,84 eur a pôvodných poplatkov vo výške 8 eur. Žalovanému bola zmena veriteľa oznámená listom pôvodného veriteľa zo dňa 30.03.2019. Žalovaný uhradil v danom prípade pôvodnému veriteľovi celkovo 214,29 eur. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z platobnej histórie. Žalovaný súčasnému veriteľovi uhradil 0,00 eur. Posledná výzva na zaplatenie pred podaním žaloby odoslaná žalovanému právnym zástupcom žalobcu je zo dňa 03.01.2020. Žalobca sa v prospech žalovaného ako spotrebiteľa rozhodol uplatňovať len sumy, vyplývajúce zo samotného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru so zákonným úrokom z omeškania, t.j. istinu vo výške 1.930,74 eur (poníženú o prípadné úhrady vykonané pôvodnému veriteľovi po dňu zosplatenia a všetky úhrady vykonané súčasnému veriteľovi), zmluvné úroky do napočítané ku dňu zosplatenia vo výške 449,14 eur, poplatky, splatné ku dňu zosplatenia vo výške 8 eur, zákonné úroky z omeškania, napočítané od prvého dňa omeškania ku dňu zosplatenia vo výške 23,21 eur a ďalej požaduje zákonný úrok z omeškania z nesplatené istiny 1.930,74 eur vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po dni zosplatenia t.j. od 04.04.2018 do zaplatenia. Žalobca si tak uplatňuje dlžnú istinu vo výške 1.930,74 eur, zmluvný úrok splatný ku dňu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 449,14 eur, poplatky splatné ku dňu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru 8 eur, úroky z omeškania od prvého dňa omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v kapitalizovanej výške 23,21 eur, úrok z omeškania vo výške 5% z istiny 1.930,74 eur od prvého dňa nasledujúceho po dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 04.04.2018 do zaplatenia a zároveň žiada, aby súd priznal žalobcovi náhradu trov konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 07.02.2020 pod č.k. 10Up/111/2020 platobný rozkaz v zmysle návrhu žalobcu. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom namietal premlčanie dlhu. Ako spotrebiteľ je slabšou stranou sporu v konaní a žiada súd, aby preskúmal, či neboli porušené jeho práva ako spotrebiteľa za neprijateľné zmluvné podmienky a najmä na neurčitost' ustanovenia údajnej mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Nie je presne určené, za akých podmienok je daná možnosť mimoriadnej splatnosti. Rovnako je uvedené, že keby bol v omeškani, pri každom porušení zmluvy je daná zmluvná pokuta 25 eur. Je to umelo vyfabrikovaná pohľadávka žalobcu na úkor žalovaného, keď neberie ohľad, z akého dôvodu sa dlžník mohol dostať do omeškania. Žalobca nepredložil rozpis platieb, kedy žalovaný platil a v akej výške platil. Žaloba je neurčitá, nie je z nej zrejmé, za aké časové obdobie a najmä pri omeškani akých splátok a ich počet vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Z toho dôvodu vzniesol námietku premlčania na celú žalovanú sumu. Ak žalobca tvrdí, že jeho vyhlásenie predčasnej splatnosti je správne, žalovaný uviedol, že nikdy mu to nebolo doručené a o tejto skutočnosti sa v tom čase nedozvedel. Žalovaná suma nie je vyšpecifikovaná a najmä z čoho pozostáva suma 2.411,09 eur. Rovnako žaloba je nepreskúmateľná pre jej neurčitost', z akého dôvodu žaluje sumu a to titulom zmluvy, ktorú žalobca považuje za zrušenú a teda z akého právneho dôvodu od neho žalobca žiada peniaze, keď zmluva je zrušená. Nie je zrejmé, z čoho suma 1.930,74 eur pozostáva. Nie je vyšpecifikované, z čoho pozostáva rozdiel $2.411,09 - 1.930,74 = 480,35$ eur. Takisto nie je špecifikovaná suma 449,14 eur, z čoho pozostáva, za aké časové obdobie, z akej sumy, pri akej výške úroku. Rovnako ani poplatok vo výške 8 eur nie je uvedené, o čoho si ho uplatňuje, na základe akej právnej skutočnosti, za aké časové obdobie, z akej sumy bola vypočítavaná pohľadávka a ako sa dostali k sume 23,21 eur. Nie je uvedené, aký deň spoplatnenia nastal. Nevie, na základe čoho sa odvíja splatnosť uplatňovaného nároku, keď oznámenie o mimoriadnom vyhlásení splatnosti neprevzal. Úložná lehota bola, resp. uložené to bolo 10.04.2018, avšak žalobca si splatnosti určuje so skorším dátumom. Žalobca predložil produktové podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery v znení účinnom od 01.01.2019. Nechápe, prečo žalobca predkladá a odvoláva sa na tieto obchodné podmienky, keď podľa neho zmluva už neexistovala. Zároveň si žalobca uplatňuje zmluvne dojednaný úrok, aj keď podľa nich už zmluva zanikla. Žalovaný ďalej uviedol, že miera úrokov je vysoká 20,93% ročne ako ročná miera nákladov je v rozpore s dobrými mravmi. Úver za 2.000 eur aby polovicu uhradil 45% ako úrok za poskytnutie úveru je v rozpore s dobrými mravmi. Výška úrokov je úžernícka. Zároveň v splátke istiny na úver 60,43 nie je uvedené, koľko sa v danej splátke určuje istina a koľko je započítané na úrok 18,90% ročne, ktorý považuje za neprimerane vysoký a právne nevyžiteľný, nakoľko takéto ustanovenie je v rozpore s dobrými mravmi. Z predmetnej žalovanej sumy nie je zrejmé, aká vlastne istina bola splácaná. Nebolo vyšpecifikované, aká časť ide na splátku istiny a aká časť na splátku úroku a preto dojednanie ohľadom odplatného úveru považuje za nezákonné a takýto úrok nie je možné žalobcovi priznať. Žalovaná suma nemá oporu v zákone a žalovaný trvá na tom, aby žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá ako nedôvodná. Nechápe, od čoho si žalobca odvíja dlžnú sumu vo vzťahu k výške postúpenej pohľadávky. Zároveň rozporuje trovy právneho zastúpenia, nakoľko

podľa jeho názoru súd nemá priznať odmenu trov advokátovi podávaním tzv. formalistických žalôb. Na základe vyššie uvedené preto trvá na tom, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že žalovaný namieta nedostatok pôvodnej spotrebiteľskej Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26.10.2016 uzatvorenou medzi žalovaným a Slovenskou sporiteľňou a.s. (t.j. postupcom), ktorý má spočívať v porušení právnych predpisov, nakoľko tvrdí, že v úverovej zmluve niet zmienky o práve banky, resp. nebola dohodnutá možnosť banky, zosplatiť úver. S týmto hodnotením žalovaného zásadne nesúhlasí, pričom poukazuje na ustanovenie čl. I. ods. 6 zmluvy, teda má za preukázané, že banka bola na základe dohody oprávnená zosplatiť úver. Banka uvedené právo využila a predmetný úver zosplatnila k 03.04.2018 ako to vyplýva z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.04.2018. K napadnutej absencii rozpisu splátok na úroky a istinu, ako aj k amortizačnej tabuľke sa vyjadruje Súdny dvor európskej únie vo svojom rozhodnutí vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia zo dňa 09.11.2016, ako aj Národná banka Slovenska v svojom vyjadrení zo dňa 18.04.2017. K vyššie uvedenému sa SD EU vyjadril v zmysle, že „...článok 10 ods. 2 písm. h) smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet, frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“. Z článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3 uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy poskytnúť mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Vzhľadom na jasné znenie týchto ustanovení je potrebné konštatovať, že smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 52-54 rozsudku). Pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, je dôležité zdôrazniť, že pokiaľ sa jedná o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje. Následne rovnaký postoj zaujal aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach pod sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp.zn. 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.09.2018. V konečnom dôsledku, nielen Najvyšší súd SR v dvoch rozhodnutiach dvoch rôznych senátov, ale aj sám zákonodarca uznal argumentáciu európskeho súdneho dvora a v dôsledku toho novelizoval predmetné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z. v zmysle záverov Najvyššieho súdu SR, čím výrazne posunul interpretačné náhľady k zmyslu samotnej normy ako aj zámeru zákonodarcu, čo konkrétne týmto ustanovením zamýšľal upraviť. K námietkam spochybnenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nedoručenia príslušných dokumentov postupcom a tým aj platnosti postúpenia predmetnej pohľadávky uviedol, že podľa dostupných informácií z podkladov poskytnutých postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., táto pred postúpením pohľadávky vykonala všetky zákonom požadované úkony k platnému mimoriadnemu zosplateniu predmetného úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca k mimoriadnemu zosplateniu vyžaduje jednoznačne 2 úkony - prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Banka vyzvala svojho klienta na uhradenie dlžnej sumy najneskôr do 15 dní spolu s upozornením na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru "Výzva" pod zo dňa 02.03.2018, pričom uvedené písomnosti boli doručované v zmysle ods. 6.3. Všeobecných obchodných podmienok účinných 01.01.2015 - 31.12.2018, podľa čoho písomnosť je doručovaná poštou doručená tretí deň po jej odoslaní, v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj keď klient zmarí doručenie zásielky alebo sa o doručení zásielky nezozvedel. Banka zaslala písomnosti spravidla vo forme obyčajnej listovej zásielky. Z doručky je podľa údajov Slovenskej pošty zrejmé vrátenie zásielky odosielateľovi z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.04.2018 je zrejmé, že predmetné oznámenie bolo zaslané bankou na známu adresu klienta, pričom z príslušnej doručky je podľa údajov Slovenskej pošty zrejmé vrátenie zásielky odosielateľovi z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Podľa dostupných informácií z podkladov poskytnutých postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., tento zaslaný predmetné písomnosti na známu adresu klienta a tak s ohľadom aj na vyššie cit. ust. VOP to žalobca považuje za dostatočný doklad o splnení si tejto povinnosti postupcom voči klientovi - a to aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/210/2001, R 119/2003. Po odovzdaní zásielky na prepravu nezávislému verejnému prepravcovi sa doručovanie do sféry dispozície žalovaného prezumujeme doručenie, nakoľko nemal žiadnu vedomosť či informáciu od nezávislého verejného prepravcu o nedoručení zásielky. Až následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bola predmetná pohľadávka postúpená na nového veriteľa v zmysle platných právnych predpisov, pričom oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 zaslala banka svojmu klientovi. S

ohľadom na časové súvislosti vyššie uvedených písomností možno odôvodnene predpokladať medzi dňom doručenia výzvy a prevzatím mimoriadneho zosplatnenia uplynulo viac kalendárnych dní, ako je požiadavka minima 15 dní podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z vyššie uvedeného taktiež vyplýva, že 90-dňová lehota v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách bola bankou riadne zachovaná, pričom zo žiadneho dôkazu či tvrdenia nevyplýva, že by túto lehotu žalovaný využil. S poukazom na preferenciu výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti možno dobromyseľne predpokladať platnosť z predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok (nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 640/2014 SR z 01.04.2015). Na základe uvedených dôvodov má žalobca naďalej za to, že postupca vykonal všetky zákonom vyžadované úkony v požadovanom rozsahu a už pôvodný veriteľ, t.j. Slovenská sporiteľňa, a.s., zosplatnil predmetný úver. Preto považuje zmluvu o postúpení pohľadávky za platnú a naďalej má za to, že žalobca je bez akýchkoľvek pochybností aktívne vecne legitimovaný. Ako nedôvodnú tak vyhodnotil námietku premičania vznesenú žalovanou stranou. Žalobca je tak toho názoru, že námietka premičania žalovanej strany na základe jej výkladu nie je relevantná vo vzťahu k prejednávanej veci, pričom za nezanedbateľný fakt v prejednávanej veci považuje skutočnosť, že k dátumu 22.01.2017 (t.j. 3 roky pred podaním žaloby) nebola žiadna z predpísaných splátok premičaná ani v omeškaní, pretože po prepočítaní jednotlivých vkladov je za splátku 1/2017 evidovaný preplatok úhrad vo výške 25,66 eur. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka stanovuje začiatok plynutia premičacej doby tak, že pri mnohosti omeškaných splátok a následnej zročnosti celého dlhu je potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premičacia doba, považovať splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti celého dlhu a splátky splatné pred mimoriadnym zosplatnením majú každá svoju vlastnú premičaciu lehotu. Pokiaľ totiž nenastane zročnosť celého dlhu, sú všetky jeho jednotlivé splátky splatné postupne. Žalovaný ďalej namieta v tom zmysle, že zmluva bola vopred pripravenou formulárovou zmluvou. Zmluva bola výsledkom dohody medzi právnym predchodcom a žalovaným, ako spotrebiteľom a zároveň ako klientom a právnym predchodcom žalovaného. Je bežnou praxou, že zmluvy sú uzatvárané na pobočkách bánk po dohode s klientom a zakomponovaní jeho návrhu a vybraní produktu ktorý banková inštitúcia ponúka. Táto prax vyžaduje mať aj predpripravené zmluvy o úvere (spravidla v digitálnej forme) tak, aby bolo možné ich v krátkom čase doplniť a predložiť klientovi k podpisu. Je bežnou praxou bánk ako aj nebankových spoločností, že zmluvy o úvere sú čiastočne predpripravenými zmluvami. Spotrebiteľ mal pred uzatvorením zmluvy o úvere vždy dostatok času k tomu, aby sa zoznámil s obsahom zmluvy o úvere ako takým a zväžil výhodnosť takejto zmluvy. Zároveň spotrebiteľ nebol nijako nútený k jej podpísaniu. Chceným následkom digitalizácie spoločnosti tak odpadá nutnosť písať každý nový dokument od začiatku (ab initio) a v celosti rukou, resp. písacím strojom, pričom počítačové programy v dnešnej dobe evidujú množstvo informácií, ktorých výstupy sú v digitalizovanej forme (prípadne aj následne vytlačené), čiže len z toho dôvodu nie je možné považovať takýto dokument za nepravdivý. V konečnom dôsledku je logickým nezmyslom písať množstvo rovnakých dokumentov od začiatku. Poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. US 11/2016. Žalovaný ďalej označuje za spornú výšku dohodnutého úroku spolu s RPMN s tým, že to považuje za rozporné s dobrými mravmi. Podľa stanoviska NBS "Pôžičky a úvery" sa výhodnosť pri spotrebiteľskom úvere neurčuje iba z dohodnutej úrokovej sadzby, ale až na základe RPMN ako objektívne merateľného ukazovateľa, pri ktorom je výška úrokovej sadzby len jednou z premenných - Najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi je stanovená ako dvojnásobok naposledy zverejnenej priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov. Teda nie ako jednoduchý dvojnásobok úrokovej sadzby. Takisto NBS zverejnila na svojom webovom sídle, cit. dňa 02.06.2020 z <https://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebitelске-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebitelских-uveroch-veritelmi/> priemerné hodnoty RPMN za 4.Q r. 2016, podľa ktorého: a) bola priemerná RPMN v tomto období pri úveroch od 1.500 eur do 6.000 eur zmluvne splatných do 5 rokov vo výške 15,54%, b) a teda povolený dvojnásobok tejto hodnoty bol v tomto období vo výške 31,08%, c) čo vysoko presahuje zmluvne určenú RPMN podľa čl. I ods. 1. predmetnej zmluvy vo výške 20,93%. K stanoveniu samotnej ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. aj priemernej RPMN žalobca uviedol, že miera RPMN je vypočítavaná pomocou vzorca pre výpočet RPMN, ktorého parametre sú uvedené v ods. 3 tlačiva Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a tlačive Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a celkovej výške odplaty. Žalobca v prípade námietky zmluvnej pokuty vo výške 25,- eur poukazuje na ust. čl. II. ods. 5 veta prvá Zmluvy. Toto dopĺňa údaj zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, kde je uvedené, že za chýbajúce splátky bude (banka) okrem úroku z omeškania aj zmluvnú pokutu vo výške 25,- eur. Žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci s oprávnenou predpokladaným prírastkom od povinného, t.j. v tomto prípade peňažného

plnenia spoločne a nerozdielne od dlžníka aj spoludlžníka. Okrem iného právny poriadok predpokladá aj dobromyseľnosť pri snahe získať, resp. zväčšiť svoj majetok, avšak v tomto prípade je reálna situácia taká, kde žalovaný nevrátil ani len istinu, t.j. požičanú vec, nieto ešte príslušenstvo, pričom vrátiť (akúkoľvek) vec vlastníkovi je základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti. Poskytnutie dohodnutého plnenia príslušenstva, ktoré vyjadruje cenu za dočasne poskytnuté finančné prostriedky, považuje žalobca za vyjadrenie predpokladu nevyhnutnej dôvery v rámci súčasných spoločensko-ekonomických vzťahov, aby segment finančníctva vôbec mal ekonomický zmysel v rámci súčasnej spotrebiteľsky orientovanej ekonomiky. Nakoniec túto skutočnosť konštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. PL. ÚS 11/2016.

4. V nadväznosti na to platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sa zrušil v zmysle § 11 ods. 5 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a tento súd postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie v zmysle § 14 ods. 3 označeného zákona prípisom zo dňa 09.06.2020.

5. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä: zmluva o splátkovom úvere zo dňa 26.10.2016, platobná história k úveru od 26.10.2016 do 19.03.2019, výzva na úhradu dlžných splátok zo dňa 02.03.2018, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.04.2018, fotokópia obálky k vrátenej zásielke, príloha zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky žalovanému zo dňa 30.03.2019, predžalobná výzva právneho zástupcu žalobcu adresovaná žalovanému zo dňa 03.01.2020, poštový podací hárok dňa 07.01.2020, zmluva o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom a žalobcom zo dňa 22.03.2019, výpis z obchodného rejstříku na žalobcu, produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery SLSP a.s. v znení účinnom od 01.01.2019, všeobecné obchodné podmienky SLSP a.s. účinné od 01.01.2015, produktové obchodné podmienky pre depozitné produkty SLSP a.s. účinné od 15.09.2015, sadzobník účinný od 01.01.2017, prehľad splátok, článok na internete Pôžičky a úvery, Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2016 ku dňu 31.12.2016, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.10.2016.

6. Okresný súd Ružomberok vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 3Csp/25/2020-172 zo dňa 06.11.2020 tak, že zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2.411,09 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 584,27 eur od 04.04.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.04.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.05.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.06.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.07.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.08.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.09.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.10.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.11.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.12.2018 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.01.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.02.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.03.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.04.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.05.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.06.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.07.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.08.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.09.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.10.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.11.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.12.2019 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.01.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.02.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.03.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.04.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.05.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od 11.06.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od

11.07.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od
11.08.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od
11.09.2020 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 43,44 eur od
11.10.2020 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. V ostatnej
časti súd žalobu zamietol.

7. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10CoCsp/7/2021-214 zo dňa 30.09.2021 okresného súdu zrušil
a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že okresný
súd veľmi izolovane (v bode 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a v konečnom dôsledku i
predčasne uzavrel otázku aktívnej vecnej legitímácie, odvíjajúcu sa od postúpenia pohľadávky na
žalobcu. Je pritom nepochybné, že jeho právnym predchodcom bola banka (Slovenská sporiteľňa, a.s.)
a žalobca nie je subjektom s "bankovou licenciou" a ani pobočkou zahraničnej banky. To znamená,
že relevantnými otázkami sa stávajú súvislosti vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o
bankách (v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, t. j. do
31.05.2019). Označené ustanovenie (v spojení s ďalšími právnymi normami, na ktoré odkazuje) upravuje
podmienky pre postúpenie pohľadávky, pri nesplnení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky trpí
absolútnou neplatnosťou; ktorú súd skúma z úradnej povinnosti. Zároveň (aj) z označeného zákonného
ustanovenia ("...týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom
úvere podľa osobitného predpisu") vyplýva nutnosť posúdenia postúpenia pohľadávky tiež z pohľadu
§ 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa dotknutej právnej normy je osobitne významnou otázkou
splatnosti postúpenej pohľadávky; o to viac, že okresný súd v inej časti svojich právnych úvah/v neskoršej
časti odôvodnenia (bod 20. napadnutého rozhodnutia) konštatoval zákonu nezodpovedajúce vyhlásenie
mimoriadnej splatnosti. V nadväznosti na rozoberané skutkové okolnosti súdnej veci a absenciu
ich komplexného právneho posúdenia je preskúmané rozhodnutie predčasné. Úlohou okresného
súdu bude predovšetkým dôsledne vyhodnotiť aktívnu legitímáciu žalobcu; inak povedané, náležite
posúdiť platnosť postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu v zmysle vyššie označených
zákonných ustanovení.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 24.11.2021 na výzvu súdu uviedol, že spoločnosť
KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., je držiteľom povolenia Národnej banky Slovenska č.
100-000-009-785 na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania
spotrebiteľských úverov, čoho následkom je aj oprávnenie spravovať spotrebiteľské úvery v zmysle §
17 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, ktorého výrok je
riadne zverejnený na webovom sídle NBS. Na základe tohto povolenia sa žalobca stal oprávnenou
osobou v podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. aj byť postupníkom pri postúpení pohľadávok zo
spotrebiteľských úverov. Ustanovenie § 17 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. obsahuje výnimku a
vymedzuje subjekty, na ktoré sa nevzťahuje generálny zákaz previesť pohľadávku (v zmysle všetkých
práv zo zmluvy) na tretiu osobu v § 17 ods. 1 prvá veta zák. č. 129/2010 Z.z. Ďalej k spochybneniu
aktívnej vecnej legitímácie žalobca rekapituluje, že postupca vykonal pred postúpením pohľadávky
vo vzťahu ku klientovi v omeškaní všetky zákonom požadované úkony k platnému mimoriadnemu
zosplatneniu predmetného úveru zo zmluvy nasledovne: vyzval klienta písomnosťou "Výzva" č.j.
LC03BT-5681 zo dňa 02.03.2018, k splneniu si povinnosti, o čom svedčí doručka, podľa ktorej
bola poštová zásielka vrátená odosielateľovi, keďže nebola prevzatá v odbernej lehote; oznámil
klientovi predčasnú splatnosť úveru písomnosťou "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti" č.j.
LC04T-3775 zo dňa 04.04.2018, o čom svedčí doručka, podľa ktorej bola poštová zásielka vrátená
odosielateľovi, keďže nebola prevzatá v odbernej lehote; čiže úver zosplatnil ešte pôvodný veriteľ.
Opakovane vyzval klienta písomnosťou "Výzva" č.j. LC08BDS-10486 zo dňa 18.12.2018 k splneniu si
povinnosti s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky, o čom svedčí doručka, podľa ktorej
bola poštová zásielka vrátená odosielateľovi, keďže nebola prevzatá v odbernej lehote; následne na
základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka postúpená na nového veriteľa v zmysle
platných právnych predpisov, pričom banka zaslala klientovi Oznámenie o postúpení pohľadávky pod
č.j. LC09-12466 zo dňa 30.03.2019, o čom svedčí podací hárok č. EPH157856288, List č. 370/388 zo
dňa 02.04.2019 a podľa dokladu z elektronického sledovania zásielok bola táto vrátená odosielateľovi
dňa 26.04.2019, keďže nebola prevzatá v odbernej lehote. Z vyššie uvedeného taktiež vyplýva, že
bola bankou riadne zachovaná tak 15-dňová lehota v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho
zákonníka, ako aj 90-dňová lehota v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom zo
žiadneho dôkazu či tvrdenia nie je preukázané, že by túto lehotu žalovaný využil. Žalobca má za to,
že dostatočným spôsobom preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Žalobca priložil k vyjadreniu aj

dôkaz preukazujúci skúmanie bonity (schopnosti splácať úver) klienta bankou - disponibilný zostatok ako aj previerku v registri. Opakovane aj poukázal na ustanovenie čl. I. ods. 6 Zmluvy o splátkovom úvere č. 5120970047 zo dňa 26.10.2016, ktorý znie: "Ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky (...)", čím má žalobca za preukázané, že banka bola na základe dohody oprávnená zosplatiť predmetný úver. Žalobca má za to, že dostatočným spôsobom preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. Keďže žalovaný nejaví záujem o zmierné riešenie sporu, tak žalobca sa vo zvyšku pridržiava predchádzajúcich vyjadrení a trvá na žalobnom návrhu.

9. Právna zástupkyňa žalovaného vo svojom prednese na pojednávaní dňa 02.12.2021 poukázala na to, že podľa názoru žalovaného žaloba je nedôvodná v celom rozsahu, žalobu nepodal oprávnený subjekt, pohľadávka je premlčaná a vzhľadom na § 17 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. nie sú splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky. Čo sa týka výšky pohľadávky, žalobca nepreukázal výšku pohľadávky, to znamená žalovaná čiastka z akých splátok pozostáva, za aké obdobie žaluje a žaloba postráda náležitosti dotýkajúce sa rozhodujúcich skutkových okolností k uplatnenému nároku, je zmätočná, nepreskúmateľná. Žaloba je nedôvodná v celom rozsahu a preto navrhla, aby ju súd zamietol v celom rozsahu.

10. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä: rozhodnutie Národnej banky Slovenska č. 100-000-009-785 zo dňa 01.12.2016, výzva na úhradu dlžnej sumy adresovaná Slovenskou sporiteľňou, a.s. žalovanému zo dňa 18.12.2018 vrátane fotokópie obálky k uvedenej zásielke, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované Slovenskou sporiteľňou, a.s. žalovanému zo dňa 30.03.2019 vrátane poštového podacieho hárku a sledovania zásielok na webovej stránke Slovenskej pošty k uvedenej zásielke, doklad o skúmaní bonity žalovaného.

11. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.10.2016 (dátum uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy:

d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.10.2016, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 26.10.2016, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 26.10.2016, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1,3,4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.10.2016:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1,2,3,5,6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 26.10.2016:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 03.04.2018 (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 524 ods.1,2 Občianskeho zákonníka:

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 92 ods.8 veta prvá, veta druhá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 27.03.2019 (dátum účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Podľa § 17 ods.1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 27.03.2019 (dátum účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. Súd konštatuje, že mal preukázanú existenciu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe uzavretej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26.10.2016. Boli dojednané náležitosti: výška úveru 2.000 eur, splácanie úveru v splátkach, počet splátok 48, výška splátky 60,43 eur mesačne, splatnosť splátok k 10. dňu v mesiaci, prvá splátka splatná prvý kalendárny mesiac nasledujúci po mesiaci, v ktorom bola uzatvorená zmluva, teda 10.12.2016, posledná splátka 49 mesiacov po uzatvorení zmluvy, t.j. 10.11.2020, celková čiastka k úhrade 2.900,06 eur, zmluvný úrok po zľave 18,90% ročne, celkové náklady 900,06 eur s tým, bola uvedená priemerná hodnota RPMN 16,57%, RPMN 20,93%, odplata 20,40%. Úver bol čerpaný v deň uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, t.j. dňa 26.10.2016 v plnom rozsahu, ako vyplynulo z platobnej histórie. Súd zistil, že boli realizované úhrady zo strany žalovaného na tento úver v celkovej výške 214,29 eur, posledná úhrada bola 14.02.2017. Zo strany právneho predchodcu žalobcu bola daná výzva pred zosplatením listom zo dňa 02.03.2018, nakoľko žalovaný neplnil si svoje splátky a následne listom zo dňa 04.04.2018 došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 03.04.2018. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 s účinnosťou k 27.03.2019 bola pohľadávka pôvodného veriteľa, t.j. SLSP a.s. postúpená na žalobcu, čo bolo oznámené dlžníkovi listom zo dňa 30.03.2019. Následne realizoval výzvu na zaplatenie dlžnej sumy aj pr.zást. žalobcu listom zo dňa 03.01.2020 adresovaným žalovanému.

13. V tomto spore uplatňuje žalobca voči žalovanému nárok na zaplatenie dlžnej sumy vo výške celkom 2.411,09 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1.930,74 eur, vyčísleného zmluvného úroku do zosplatenia vo výške 449,14 eur, poplatku 8 eur a vyčísleného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 23,21 eur, ako aj úroku z omeškania z istiny 1.930,74 eur vo výške 5% ročne po zosplatení, t.j. od 04.04.2018 do zaplatenia.

14. V zmysle pokynu Krajského súdu v Žiline úlohou okresného súdu prioritne bolo dôsledne vyhodnotiť aktívnu legitímáciu žalobcu, náležite posúdiť platnosť postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu v zmysle konkretizovaných zákonných ustanovení.

15. Súd sa oboznámil so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 uzavretou medzi pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, vrátane prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, kde je špecifikovaný úver, výška poskytnutej sumy peňažných prostriedkov dlžníkovi, číslo úverového účtu. Bolo tiež zistené, že pôvodný veriteľ listom zo dňa 30.03.2019 adresovaným žalovanému zaslal mu oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a nasl. Občianskeho zákonníka. Čo sa týka doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, súd poukazuje na úpravu doručovania ako vyplýva zo VOP SLSP a.s. bod 6.3., kde je uvedené, že písomnosť doručovaná poštou je doručená 3. deň po jej odoslaní, a to aj keď klient zmarí doručenie zásielky alebo sa o doručení zásielky nedozvedel. Banka zasiela písomnosti spravidla vo forme obyčajnej listovej zásielky. Podľa bodu 6.5. VOP banka používa na doručovanie písomností klientovi kontaktné údaje, ktoré klient banke oznámil. Klient je povinný o akejkoľvek zmene týchto údajov banku informovať. Ak klient o takejto zmene banku neinformuje, považuje sa doručenie vykonané na posledné známe kontaktné údaje klienta za riadne vykonané. Súd má za to, že doručovanie bolo realizované v súlade s dojednaniaми VOP.

16. Súd sa zaoberal relevantnou otázkou vyplývajúcou z ust. § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, kde sú upravené podmienky pre postúpenie pohľadávky, pri nesplnení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky trpí absolútnou neplatnosťou a toto súd skúma z úradnej povinnosti, konkrétne v citovanom ustanovení je uvedené, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. To neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Súd z obsahu spisu, z dokladov predložených žalobcom zistil, že bola daná písomná výzva pôvodným veriteľom - bankou žalovanému listom zo dňa 02.03.2018 na úhradu dlžnej sumy omeškaných splátok vo výške 760,47 eur, kde lehota 90 dní uplynula dňom 31.05.2018, pričom k úhrade peňažného záväzku v celom rozsahu nedošlo. Ďalšia výzva banky bola realizovaná samotným úkonom zosplatenia úveru, jednalo sa o list SLSP a.s. adresovaný žalovanému listom zo dňa 04.04.2018 obsahujúci okrem zosplatenia úveru aj výzvu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.411,09 eur, aj v tomto prípade lehota 90 dní uplynula dňom 03.07.2018 márne,

k úhrade pohľadávky banky v celom rozsahu zo strany žalovaného nedošlo. Ešte v spise sa nachádza aj výzva banky zo dňa 18.12.2018, ktorá rovnako predchádza postúpeniu pohľadávky, kde taktiež je daná výzva pre žalovaného na úhradu peňažného dlhu vo výške 2.768,63 eur, kde taktiež lehota 90 dní uplynula ešte pred účinnosťou postúpenia pohľadávky márne, t.j. k úhrade pohľadávky banky v celom rozsahu nedošlo. Súd teda konštatuje, že boli splnené podmienky obsiahnuté v ust. § 92 ods.8 zákona o bankách, preto v tomto smere nie sú dané pochybnosti v otázke aktívnej vecnej legitímácie.

17. Pokiaľ sa týka ust. § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, už súd nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zistil, konkrétne z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, podľa písm. a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods.1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, podľa písm. b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z uvedeného vyplýva, že v zásade postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno na tretiu osobu nemožno uskutočniť, pričom sú dané dve výnimky z tohto princípu. K písm. a) citovaného ustanovenia dokladoval žalobca listinou - rozhodnutím NBS udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov, čiže výnimka v zmysle písm. a) citovaného ustanovenia je splnená. Avšak čo sa týka písm. b) citovaného ustanovenia (postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru), v tomto prípade nastáva problém. Konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle uzavretej zmluvy o splátkovom úvere bol dojednaný dňom 10.11.2020, čiže ten ešte nenastal v čase účinnosti postúpenia pohľadávky a čo sa týka skutočnosti, či sa jedná o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak v tomto prípade síce došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bankou, teda právnym predchodcom žalobcu listom zo dňa 04.04.2018, ktorému aj predchádzala výzva na úhradu dlžných omeškaných splátok zo dňa 02.03.2018, tento úkon zosplatnenia úveru súd nepovažoval za platný, a to z dôvodu neplatného dojednania tohto práva veriteľa v spotrebiteľskej zmluve.

18. Súd podotýka, že nepochybne ide v prípade zmluvy o splátkovom úvere o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka - ide o typovú zmluvu na predtlačenom formulári, ktorá obsahuje podmienky, ktorých obsah žalovaný v postavení spotrebiteľa nemohol pri uzatvorení zmluvy ovplyvniť. Skutočnosť, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v postavení spotrebiteľa, v konaní sporná nebola. O vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy ide vtedy, keď v rámci zmluvného vzťahu na jednej strane vystupuje dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Obsah spotrebiteľskej zmluvy je pre spotrebiteľa vopred pripravený a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základná zásada právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je, že tieto zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti tejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné.

19. Ďalej súd poznamenáva, že podmienkou, aby mohol veriteľ aplikovať svoje právo v zmysle ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky len, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Podľa názoru súdu je potrebné dohodnúť medzi zmluvnými stranami, za akých podmienok tento inštitút bude možné použiť v konkrétnom zmluvnom vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. Zmluva o splátkovom úvere obsahuje klauzulu II. bod 6. zmluvy o splátkovom úvere, v zmysle ktorej ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať okrem aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky banky. Takéto dojednanie podľa názoru súdu je neprípustné v prípade uzavretej spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko podľa tohto znenia je postačujúce k tomuto úkonu akékoľvek nesplácanie pohľadávky banky bez ohľadu na dĺžku trvania omeškania, t.zn. aj omeškanie so zaplatením splátky v trvaní niekoľko dní dáva možnosť veriteľovi k takémuto postupu, čo je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kde je požadované uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ aj k žalobe boli

pripojené produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery, kde v bode 8.1 bolo upravené, že za prípad porušenia sa považuje a) omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace a ak nastane niektorý z uvedených prípadov porušenia banky, môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti, súd aj vzhľadom k námietke žalovaného uvádza, že tieto produktové podmienky boli súdu predložené len v znení účinnom od 01.01.2018, čiže súd nemá k dispozícii znenie účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere, t.j. ku dňu 26.10.2016. Pokiaľ žalobca v rámci svojho vyjadrenia k odporu proti platobnému rozkazu priložil všeobecné obchodné podmienky účinné ku dňu uzavretia zmluvy, súd zistil, že táto dohoda obsiahnutá v nich nie je a tiež boli predložené produktové obchodné podmienky pre depozitné produkty, keď podľa názoru súdu v danom prípade splátkového úveru nejde o depozitný produkt, teda nemožno ich tu aplikovať. Súd má za to, že zo žalobcom predložených listín nevyplýva dohoda strán o možnosti zosplatenia dojednaná v súlade so zákonom - s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca si bol vedomý tejto námietky žalovaného obsiahnutej v odpore proti platobnému rozkazu a nepredložil súdu žiadny doklad, z ktorého by vyplynulo dojednanie podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Pre rozpor s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd toto zmluvné dojednanie obsiahnuté v klauzule II. bod 6. nepovažoval za platné a preto nemohlo byť podkladom pre uskutočnenie úkonu zosplatenia dlhu žalovaného, ktorý realizoval právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.04.2018 s účinnosťou ku 03.04.2018. Ani následne nepredložil žalobca v konaní žiaden iný doklad, ktorý by riadne dojednanie uplatnenia tohto práva veriteľa v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka preukazoval. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o nedoručení toho oznámenia, tak je nevyhnutné, aby sa dostalo do dispozičnej sféry dlžníka oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, rovnako aj výzva, ktorá tomu podľa zákona má predchádzať v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. K tomuto súd poznamenáva, že v tomto prípade bolo preukázané odoslanie poštovej zásielky s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému na známu adresu. Táto námietka žalovaného je však irelevantná vzhľadom na predchádzajúce právne zdôvodnenie. Preto nemožno zosplatenie úveru, ktoré bolo vykonané na základe neplatného dojednania, považovať za platné. V nadväznosti na uvedené súd právny úkon zosplatenia úveru nepovažoval za platný a preto k nemu neprihliadol.

20. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na ust. § 17 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., súd dospel k záveru, že nemožno aplikovať výnimku zo zásady neprípustnosti postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľského úveru, teda postúpenie pohľadávky nebolo možné. Z uvedeného vyplýva, že aktívna vecná legitímácia na podanie tejto žaloby nie je daná. Z toho dôvodu uplatnený nárok žalobcu súd považoval za nedôvodný.

21. Pokiaľ sa jedná o splátky, ktoré sú splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku, tak uvedená skutočnosť je irelevantná vzhľadom k tomu, že nepodal žalobu ten subjekt, ktorý je nositeľom oprávnenia vyplývajúceho z hmotného práva. Súd len dodáva, ako vyplýva z právneho názoru Krajského súdu v Žiline, že by nemal ísť nad rámec samotného sporového charakteru súdneho konania, kde bremeno tvrdení zaťažuje strany sporu, t.j. dávať vlastné výpočty v otázke priebežného splácania úveru, keď podľa neho v tomto prípade možno skôr len hádať relevantné okolnosti viažuce sa k eventualite priebežného splácania úveru. Zo strany žalobcu nedošlo k novým tvrdeniam, naviac je tu ust. § 140 ods.2 CSP v limitoch § 294 CSP, keď zmena žaloby v prípadoch, pokiaľ žalovaný je spotrebiteľ, sa nepripúšťa. Zmenou žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP je aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe.

22. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda žalobu zamietol v celom rozsahu.

23. Súd rozhodol o náhrade trov konania tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný bol v spore úspešný v celom rozsahu, keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP:

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.